

pisatelj dôkaj samostojno. Nečemo tukaj podrobno razpravljati tega najnovejšega dramatiškega dela, ker se je to zgodilo že drugje; povedano bodi le to, da ima »Lepa Vida« mnogo lepih prizorov, ki bi se dali zbrati v dovršeno dramo s tremi dejanji. Marsikaj je pač tudi slabo podprto, v obče pa priča »Lepa Vida« o lepi nadarjenosti g. dr. Vošnjaka za dramatiško stroko. Dr. Vošnjak je sploh dandanes jedini pisatelj, ki kaj stori za razvoj slovenske dramatike. Občinstvo je vzprejelo »Lepo Vido« jako prijazno. —

Izpregovorimo končno še nekoliko besed o letošnji gledališki dôbi sploh. Dramatično društvo je priredilo vsega skupaj 49 predstav. Med temi je bilo novih devet dram in veseloiger, namreč »Veronika Deseniška«, »Pokojni Toupinel«, »Naša kri«, »Starinarica«, »Drugo lice«, Valenska svatba«, »Fedora«, »Krivoprisežnik« in »Lepa Vida«, čuli pa smo med novostimi tudi jedno opero (»Cavalleria rusticana«), jedno spevoigro (»Teharski plemiči«) in jedno opereto (»Svatba pri svetilnicah«). Izmed novoupriporjenih del so bila tri izvirna, kar pa se je predstavljalo preloženih, ta so iz večine stalne vrednosti, takó sosebno opera »Cavalleria rusticana« in drame »Valenska svatba«, »Fedora« in »Krivoprisežnik«. Sodelujočih članov »Dramatičnega društva« je bilo pri drami iz začetka 13 angažiranih, 26 neangažiranih, opera je štela 7 solistov in v zboru 12 pevcev in 13 pevk. Splošni uspeh je takšen, da smo za sedaj lahko zadovoljni z njim; za prihodnjo dôbo se je nadejati, da ukrene »Dramatično društvo« marsikaj, kar le povzdigne ugled slovenskega gledališča. Repertoar bode boljši, obsežnejši; igralno osebje se utegne pomnožiti, spopolniti. Iskrena naša želja je, da »Dramatično društvo« vsestranski pripravljeno nastopi novo dôbo; takisto pa naj igralno osebje vestno in marljivo uporabi svoje počitke!

Drugi glasbeni večer »Glasbene Matice« dné 4. m. m. se je kakor prvi večer odlikoval z lepim, umetniško izbranim vzporedom. Prva točka je bila Beethovnova sonata za klavir in vijolino, op. 12.; v nji sta pokazala gg. *Baudis* in *Hoffmeister*, kakó se znata vglobiti v klasiško glasbo. Nato je g. *Hoffmeister*, čegar visoka izobraženost v klavirski igri je itak splošno znana, igral tri lepe skladbe, in sicer Chopinovo nokturno v H-duru, Paganini-Schumannovo etudo in Schumannovo romanco. — Sosebno zanimljiva je bila nastopna točka, Bendlova »Razrušena ljubezen«, čveteroglasen ženski zbor po narodni češki pesmi s spremljevanjem klavirja. Gospé in gospodičine so pod vodstvom g. *Baudisa*, ki se je izkazal spretnega dirigenta in vodil petje na občo zadovoljnost, pele tako vro, da se je moral zbor ponoviti. Koncértanta sta jih počastila s cvetičnimi darili. Zbor »Razrušena ljubezen« je bil za Ljubljano novost; umevno je torej, da je tembolj zanimal vse poslušalce. Kot četrto točko smo čuli Riesovo arijo in Joachim-Brahmsov ogerski ples šte. 3 za vijolino in klavir. Dočim je g. *Baudis* proizvajal arijo iskreno in s polnim tonom, dokazala je njega interpretacija ogerskega plesa, da takisto dobro pogodi sentimentalni značaj, kakeršen je položen v ta glasbotvor. Končna točka, Smetanov duo za klavir in vijolino »Iz domovine« je kakor Beethovnova sonata dovršena komorna skladba in je izredno ugajala. — V obče moramo reči, da je uredila vzpored večša roka, ki je poskrbela za vredne točke, prijetno izpremembo in primerno stopnjatev. Zato je upati, da se naše občinstvo rado udeleži tudi tretjega in poslednjega večera ter tako pokaže, da priznava trud g. *H. Baudisa*, prireditelja lepih teh večerov.

Iz odboroze seje »Matice Slovenske«. Potrdi se zapisnik poslednje seje. — Predsednik prof. *Levec* se spominja umrlega predsednika kanonika *Marna*, in staroste odborovega dr. *Ferneja Zupanca*, ki je bil odlikovan s Frančišek-Jozefovim redom. — Na predlog ravnatelja *Wiethalerja* se sklene izvoliti novega predsednika šele po občem zboru. —